

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 10.ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ-ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
54 - ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ - 54Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρὸς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Α'.

Μ.—

Εἰς τὰς ὥρας τὰς κρίσιμους,
μετὰ γηθοσύνης ὄσης
ἤκουσα τὰς ἐπισήμους
καὶ τὰς σοβαρὰς δηλώσεις
τοῦ Σκουλούδη καὶ τοῦ Ράλλη μέσ' στοῦ Κράτους τῇ Βουλῇ
κι' ἀπ' αὐτὰ τὰ λίγα λόγια ἐκατάλαβα πολὺ!

Ἀπ' αὐτὰ τὰ λίγα λόγια τὰ ἐπίσημα, βρὲ Γιάννη,
ἐκατάλαβα καὶ ... φθάνει!
Περιττὸν ν' ἀκούσω ἄλλα· ὅσα ἤκουσα μ' ἀρκοῦν.
Ἐκατάλαβα καὶ τίνες οὕτω πῶς μᾶς διοικοῦν,
ἐκατάλαβα καὶ ποῖος τοὺς ἰθύνοντας ἐμπνέει,
ἐκατάλαβα τὸ πνεῦμα καὶ τὸν ἄνεμον ποῦ πνέει,
κι' ἐν ἡμέραις ποῦ συμβαίνουν τ' ἀλλεπάλληλα κακά,
ἐκατάλαβα τὸ μέλλον ποῦ τὸ Ἔθνος προσδοκᾷ.

Ἐκατάλαβα μὲ ποίους κατ' ἀνάγκην συμφωνῶ,
ἐκατάλαβα τοὺς λόγους ποῦ στεροῦμαι καὶ πεινῶ
κι' ἀπὸ κείνης τῆς δηλώσεως τοῦ παποῦ τῆς σοβαρῆς,
ἐννοῶ γὰρ τὸ πρῶτον καθεστὼς ἀνεστηλώθη
κι' ὁ Μεσίας ἐσταυρώθη
παρανόμως δυὸ φορές.

Ἐκατάλαβα μ' ἐκείνας τοῦ Σκουλούδη τὰς δηλώσεις
τίς ὁ λόγος τὴν συνθήκην τῆς Σερβίας νὰ ξυλῶνης,
ἐκατάλαβα μ' ἐκεῖνα τοῦ Στεφάνου τὰ ῥητά,
σχετικῶς μὲ τοῦ Βουλγάρου καὶ τοῦ Τούρκου τὴν ἀγάπη,
διὰ τὴν δὲν ἐπετράπη
νὰ τραβήξῃς ὁμπροστά.

Ἐκατάλαβα μ' ἐκεῖνα τὰ ῥητὰ τοῦ Στεφανῆ
διὰ τὸ Κράτος τοῦτο μέχρι τῆς ὥρας ἀδρανῆ
κι' ἀπ' αὐτὰς τὰς ἐξηγήσεις
ἐκατάλαβα ἐπίσης
καὶ ἠγνόησα καλῶς,
διὰ τὸ ὅτι Βενιζέλος παριστάνεται ζουrolός.

Ἀπ' ἐκείνας τὰς δηλώσεις τῶν πατέρων τῶν κομμάτων,
ἐκατάλαβα τὸ πλῆθος τῶν πολλῶν ἀμαρτημάτων
ποῦ παιδεύουσιν ἡμᾶς
στὰς δεινὰς αὐτὰς στιγμὰς,
ἐκατάλαβα πῶς πλέον πᾶμε τῆς ἀνεμορπῆς
καὶ ἠγνόησα πῶς πᾶσα φεῦ! ἀπώλετο ἐλπίς!

Ἐκατάλαβα μ' ἐκείνας τὰς δηλώσεις ποῦ παποῦ,
τὴν διάθεσιν τοῦ Κράτους
ποῦ βαστᾷ τοὺς ἐπιστράτους
ἄνευ λόγου καὶ σκοποῦ,
ἐκατάλαβα, βρὲ Γιάννη, ὀρισμένως καὶ σαφῶς
πῶς τὰ πάντα ἐν Ἑλλάδι
τᾷχει πνίξει τὸ σκοτάδι
καὶ ποτὲ μὴν περιμένῃς νὰ ξανάβγουμε σὲ φῶς!

Ἦταν ὥρα νὰ δειχτοῦμε
πόσο κόβει τὸ μυαλό μας.
Τί ἀνάγκη νὰ κρυφτοῦμε
πίσ' ἀπὸ τὸ δάχτυλό μας;
Καθαρὰ καὶ ξεκομμένα τᾶπαμε τὰ πράγματα
κι' εὗγε στὰ γεράματα!

Ἦταν ὥρα νὰ τὸ μάθῃ ὁ Ἰγγλέζος καθαρὰ
πῶς τοὺς ἄλλους ἀγαπᾶμε
καὶ γι' αὐτὸ ἀρόδου πᾶμε
κι' ὄξου κάνουμε νερά.
Ἦταν ὥρα μὰ γιὰ πάντα στήν Ἀντάτα νὰ γνωσθῇ
πῶς τοῦ Ράλλη
τὸ κεφάλι
δὲν εἶν' τρόπος νὰ φτιασθῇ,

Ἦ ἀνόρωγ ἢ ἐγκαίρως
τῶπ' ὁ Στεφανῆς ὁ γέρωγ
ποῦ νὰ μὴ μᾶς βασκαθῇ!
Τὸ κακὸν ἐπροχωροῦσε
κι' ἐπὶ πλέον δὲν μπορούσε
μυστικὸ νὰ κρατηθῇ
πῶς ἐμάσαμε τὸν κόσμον καὶ τῶβάλαμε χαλὶ
νὰ κρατῇ οὐδετερότη καθαρῶς γερμανική.

Εἶπ' ὁ Στεφανῆς ὁ βλάμης
στὰς προστάτιδας Δυνάμεις
ὅπως ἄλλοι ἐξηγήσει
καὶ χωρὶς φιλοφρονήσεις
καὶ δόλοισι περιστοίχισαι
ὅπως ἀγαπῶ τοὺς Τούρκους ἐστὶ ἀγαπῶ καὶ σὰς!»
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ-ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Εἶπ' ὁ Στεφανῆς ὁ βλάμης
στὺς προστάτιδας Δυνάμεις,
« στήν ψυχὴ μου δὲν ὑπάρχουν διακρίσεις ἐν φιλίᾳ
κι' ὅπως θεωρῶ τὸν Τοῦρκο θεωρῶ καὶ τὴ Γαλλία
καὶ τὸν Ἀσκούϊθ ὁμοῦ,
κι' εἰς τοιαύτας περιστάσεις
τέτοια πρέπει νᾶν ἡ στάσις
τοῦ ἐχέφρονος ἐμοῦ. »

« Φίλος εἶμαι καὶ τοῦ Τοῦρκου, φίλος εἶμαι καὶ τοῦ Γάλλου.
ἴσια καὶ τοὺς δυὸ σᾶς βάνω
καὶ διάκρισιν δὲν κάνω
τοῦ ἐνὸς ἀπὸ τοῦ ἄλλου.
Καὶ τὸ βάρβαρο νιζάμη
καὶ τὸν εὐγενῆ φραντζέζο,
δίχως νὰ χαρίζω δράμι
τοὺς ζυγίζω σ' ἓνα πέζο! »

« Ἐν αὐτῷ τῷ οὐδετέρῳ καὶ γεροντικῷ μου βίῳ
τὰς ἰδίας καὶ οἱ δύο
μοῦ γεννᾶτε συγκινήσεις
καὶ χωρὶς παρεξηγήσεις
καὶ χωρὶς ὑπεκφυγᾶς,
ὁ Μπριὰν εἶναι γιὰ μένα ὅπως κι' ὁ Κερίμ ἀγᾶς! »

« Ἐνεκα τοῦ γήρατός μου
κι' ἔνεκα τῆς στάσεώς μου
τῆς κατὰ καιροὺς ποικίλης,
διαφορὰ καμμιὰ δὲν κάνω μεταξὺ Ἀντάντ καὶ Πύλης
κι' ἂν κακοφανῇ τοῦ Ἑλλιοτ εἶτε καὶ τοῦ Γκυγεμέν,
προσβευταί μου θυμηθῆτε
ὅτι Ἕλληνες προσβῦται
ἀχαλίνωτοι ἐσμέν! »

Οὕτως λοιπὸν ὁ Στεφανῆς
ἐξῆρε τὴν φιλίαν
ἀλλὰ κι' ὁ Ράλλης ἐμμανῆς
εἶπε πρὸς τὴν Ἀγγλίαν,
« τὴν πεῖνα καὶ τὴ στέρησι καὶ τὰ δεινὰ μας ὅλα
ἐσὺ τὰ ἐπροκάλεσες καὶ τᾶφες, μαριόλα! »

« Ἐσὺ σ' αἰτία κι' ἀφορμὴ
ποῦ δὲν μᾶς ἔρχεται ψωμὶ
καὶ γίνεται κάθε στιγμή
μέσα στὸ Κράτος χαύρα.
Ἐσὺ μωρὴ μοῦ τᾶκαμες τὰ σωτικά μου μαῦρα
ποῦ μὲ τὰς καταλήψεις σου
καὶ μὲ τὰς καταθλίψεις σου
δὲν μ' ἄφησες τὸν ἄμοιρο στιγμή νὰ ξανασάνω
κι' οὔτε πεντάρα μᾶδοσες τὸ κόμμα νὰ γλυκάνω! »

« Ἐσὺ μωρὴ μὲ τυραγνᾶς καὶ μοῦ βασταίνεις πίκρα
π' ὥς τώρα μ' ἐξεβίαζες νὰ βγῶ καὶ δὲν ἐβγήκα.
Δὲν σεκλετίζομαι πολὺ
ἐὰν μὲ τὰς δηλώσεις μου τὸν Ἑλλιοτ ἐρεθίζω.
Ἀπόστ' ἀνοίγω τὴ Βουλὴ
γιὰ νὰ μπορῶ νὰ βρίζω. »

« Κι' ὅταν μὲ γλώσσα δυνατὴ
ἐβγῶ καὶ πῶ τὸ κάθε τί
τοῦ μῶρθι στὸ κεφάλι,
τὴν ξανακλείνω πάλι,
κι' αὐτὴ ὑπῆρξε πάντοτε ἡ τακτικὴ τοῦ Ράλλη! »

B.

Χαλάλι μπάρμπα Στεφανῆ,
χαλάλι γέρω Ράλλη,
ποῦναι κι' ἡ γλώσσα σας τρανὴ
κι' ἡ τόλμη σας μεγάλη
καὶ κρῖμα πώγεράσετε καὶ φυσικῶς ἡ γνῶσις
δὲν φθάνει τὴν ὀξύτητα καὶ τὴν ὀρμὴν τῆς γλώσσης!

Χαλάλι γέροι προσφιλεῖς
ποῦ στὸ πεδῖον τῆς Βουλῆς
ἐβγήκατε νὰ κάμετε τὸ ἔθνος σας μεγάλο,
γενναίως σαλιαρίζοντες
κι' ἀπροκαλύπτως βρίζοντες
τὸν ἓνα καὶ τὸν ἄλλο.

« Ὁ γέροντές μου εὐτυχεῖς
ποῦ τόσον φαίνεσθε τραχεῖς
στὸ ὕφος καὶ στὸ στόμα,
σεῖς μὲν ὀλίγον βέβαια θὰ ζήσετε ἀκόμα,
ἀλλὰ ἐγὼ ποῦ πρόκειται νὰ ζήσω παραπάνω,
πέστε μου τί θὰ κάνω
ἐὰν μὲ τὰς δηλώσεις σας ὁ Ἀγγλος γίνῃ λέων
καὶ στᾶρι οὐκ ἐλεύσεται εἰς τὸν Περαία πλέον; »

« Ὁ γέροντες ποῦ θέλησις ἀδυσωπήτου μοίρας,
στὸ Κράτος ἐπᾶνέφερε τ' ἀμαρτωλό σας γῆρας,
σεῖς μὲν κατὰ τοὺς φυσικοὺς ἀναλλοιώτους νόμους
ταχέως θὰ τραβήξετε εἰς ἀσφαλείας δρόμους,
ἀλλὰ ἐγὼ ποῦ ἀτυχῶς προώρισται νὰ ζήσω,
πέστε μου ποῦ θὰ εὐρεθῶ καὶ ποῦ θὰ καταντήσω
ἐὰν μὲ τὰς δηλώσεις σας θυμῶστε τὴν Ἀντάτα
καὶ κάμη στὸ Ληξούριον τὸ σπῖτι μου σαλάτα; »

« Ἀν οὐδετέρους καὶ ἀργοὺς
σᾶς διωρίσαμ' ὑπουργοὺς
κι' ἂν ἀτυχῶς ἐτάχθητε φρουροὶ τῆς πολιτείας
διὰ μοιραίας ἀφορμᾶς καὶ θλιβερὰς αἰτίας,
δὲν κάθεστε, γερόντοι μου, ἀμίλητοι στὴ ζέστα
παρά, γιὰ τὸ ἀμαρτίες μας, γυρεύετε καὶ ῥέστα; »

« Ὁ γέροντές μου σεβαστοὶ
καὶ κυβερνῆται θαυμαστοὶ
ἐν ἐθνικῇ πορείᾳ,
δὲν μᾶς ἀρκεῖ πῶκάματε διπλὴ τὴ Βουλγαρία;
Δὲν μᾶς ἀρκεῖ ποῦ εἰς στιγμὰς ποῦ πέφτει τέτοιο ξύλο
μονάρχους μᾶς ἀφήσετε χωρὶς κανένα φίλο;
Δὲν φθάνει, γέροι γνωστικοί,
ποῦ μᾶς φορεῖτε τὸ χαλὶ
ἀδίκως δέκα μῆνες!
Δὲν μᾶς ἀρκοῦν τὰ βάσανα, μὲν μᾶς ἀρκοῦν ἡ πεῖνες
παρὰ ἐσηκωθήκατε νὰ βρίστε τὴν Ἀγγλίαν
γιὰ νὰ μᾶς τήνε φέρετε σωστὴ τὴ συντελεία; »

« Ὁ γερόντοι τοὺς Βουλγάρους καὶ τοὺς Τοῦρκους ἀγαπῶντες,
δὲν μπορεῖτε

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

παρὰ τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἀγίας Σοφίας
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Γέροι τὰ γεράματά σας
μᾶς κοστίζουνε πολύ·
κλείστε τὰ στόματά σας
π' ἀδικοῦνε τὴ φυλή.
Κλείστε τὰ στόματά σας
καὶ κρατεῖτε τὰ βουβά.
Γέροι τὰ γεράματά σας
τὰ πληρώσαμ' ἀκριβιά!

Τῆς ἐβδομάδος στίχοι ποῦ γράφουν ὅ,τι τύχη.

Ὁ φίλος μας ὁ Γερμανὸς ποῦ δὲν ἀλλάζει γνώμη,
μὲ τὸ Τριακόσια τέσσερα παιδεύεται ἀκόμη·
καὶ βλέποντας πῶς γιὰ πολὺ δὲν θὰ μπορῇ ν' ἀνθέξῃ,
ἀρχίνησε νὰ σκέπτεται ... τὸ ἑξακόσια ἕξῃ.

Οἱ Ἰταλοὶ πιτύχανε καιρὸ εὐνοϊκόνε
κι' ἐβγήκαν νὰ τραβήξουνε κατὰ τὸ Μαλφακόνε,
ἀλλὰ γιὰ τύχη τους κακὴ
τοὺς βοήξαν οἱ Αὐστριακοὶ
στὸ Κάζο ἀποιδέντε,
καὶ οὕτω πῶς τὴν ὁστρία τὴν εἶδανε πουνέντε.

Ὁ Κάιζερ φριζ, φριζ, γυρεύει τὴν εἰρήνη,
ἀλλὰ, κατὰ ποῦ φαίνεται, κανένας δὲν τὴν δίνει·
κι' ὁ Πάπας ποῦ γιὰ δαύτηνε τὰ πράγματα κεντάει,
βλέπει πῶς ματαιοπονεῖ
καὶ χάσας τὴν ὑπομονή,
τὰ γένια του τραβάει.

Καὶ πάλιν ἀναστάτωσης καὶ σύγχυσις μεγάλη
ἐπῆλθεν ἐν τοῖς πράγμασι μὲ τῆς βρισιῆς τοῦ Ράλλη
καὶ εὐρέως ἤδη λέγεται καὶ πιθανολογεῖται
ὅτι ὁ μπάρμπα Στεφανῆς ταχέως παραιτεῖται.
Μὰ γὰρ εἰς τὰ λεγόμενα καμμιά δὲν δίνω βάσι.
Ὁ Στεφανῆς προώριστα κι' ἀκόμα νὰ γεράσῃ!

Παραπονεῖται τὸ κοινὸν καὶ τὸ Γκουβέρνο βρίζει
πῶς λείπει τὸ πετρέλαιο, ἡ ζάχαρι, τὸ ῥίζι.
Μόνον γι' αὐτὰ τὰ ὑλικά, π' ἂν λείπουν δὲν πειράζει,
τὸν τρώει ἀπὸ πέρσι τὸν κόσμον τὸ μαράζι
καὶ δὲν αἰσθάνεται κανεὶς παράπονον καὶ λύπη,
γιὰ τὸ μυαλὸ ποῦ λείπει!

Μὲ βεβαιώνουνε πολλοὶ
πῶς ἡ Ἀντάντ μᾶς ἀπειλεῖ
καὶ θὰ μᾶς ἀποκλείσῃ
κι' ἄμποτε τὴ φοβέρα της νὰ πραγματοποιήσῃ.
Ἐγὼ αὐτὸ τὸ χαίρομαι ἀντὶς νὰ τὸ φοβῶμαι.
Θὰ λείψουνε τοῦλάχιστον τὰ πίτουρα ποῦ τρώμε!

Μὲ τὴν φωνὴν τοῦ Κήρυκος ἐθύμωσαν οἱ γέροι
καὶ μὴνσι τὸκάμανε τοῦ πλάνου τοῦ Λευτέρη.
Ζητοῦνε νὰ τὸν πιάσουνε, ἀλλὰ χαμένος κόπος!
Ὁ διάλογος γιὰ νὰ πιαστῇ, οὐδὲς ὑπάρχει τρόπος.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΤΑ ΔΑΡΔΑΝΕΛΙΑ

Εὐθὺς καθὼς ἐμύρισαν τῆς ἀνοιξης τὰ κάλλη,
τῶν καφενεῖων ἤνοιξαν τὰ Δαρδανέλια πάλι
καὶ σὲ μαγεύει, σὺν περνᾷ, ἡ μιὰ μεριὰ κι' ἡ ἄλλη.

Ἐκεῖ τὰ μάτια τὰ γλυκά, ἐκεῖ τὰ μαῦρα φρύδια,
ἐκεῖ τὰ θελτικότερα καλοκαιρινὰ στολίδια
καὶ προξενήτρες εἰδικὲς γι' ἀγάπης δαχτυλίδια.

Ἐκεῖ θὰ ᾄδῃς τῶν Ἀθηνῶν τὴν κάθε σιλουέτα
ἐκεῖ τὸ πρῶτο της ντεμπὺ θὰ κάμ' ἡ τουαλέτα
ἐκεῖ πωλεῖται στοὺς γαμπροὺς ἡ σκόνη στὰ πακέτα.

Ἐκεῖ σ' αὐτὸν τὸ Βόσπορον δροσιζόντ' ἡ ἀτθίδες
καὶ μὲ τὰ μάγα δύχτια τοὺς ψαρεύουν τῆς ἐλπίδες,
ἀλλὰ ἐκεῖ μαζεύονται σωρὸς κι' ἡ κατσαρίδες.

Κάστρ' ἀπὸ ᾄδω, κάστρ' ἀπὸ κεῖ τρέμεις νὰν τὰ περάσῃς·
κι' ὅμως ἐκεῖ εἶν' ἔντονος καὶ διαρκὴς ἡ δρεῖσις
καὶ τῶν ἐπιχειρήσεων ἀσφαλεστάτη βάσις.

Ἄν εἶσαι ἄγνωστος, ἐκεῖ πηγαίνεις καὶ γνωρίζεσαι.
Ἄν καίγεσαι, σοῦ φέρνουνε γρανίτα καὶ δροσιζεσαι.
Κι' ἂν εἶσαι κρύος ἄνθρωπος, μὲ τῆς θερμὲς σχετίζεσαι
κι' ἀμέσως ... ζεματίζεσαι!

Τὰ Δαρδανέλια. Θέσις σὶκ καὶ διακεκριμένη.
Πολλοὶ ἀπὸ τὸ πέρασμα βγήκαν φχαριστημένοι,
ἀλλὰ καὶ μέσ' στὸ ρεῦμα τοὺς, χιλιάδες οἱ πνιγμένοι!

Ο ΜΠΕΜΠΕΣ

Ὁ Μπεμπὲς πολὺ μ' ἀρέσει
ποῦ τῆς κλάψης ἀρχινᾷ
καὶ πλησίον στὸ βελέσι
κάθε πόνο του περνᾷ.
Τί Μπεμπὲς καμαρωμένος
καὶ καλῶρα γεννημένος!
Καθεμιᾶς εἶν' ἡ ὄνειρό της
νὰ τὸν ἔχῃ στὸ πλευρό της
τὸν Μπεμπὲ τὸν κυνηγό.
Στὸ πλευρό της τότε θέλει
καὶ καθόλου δὲν τὴν μέλει
τί θὰ πῇ ἐσὺ κι' ἐγώ.

ΤΟ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ

Αὐτὴ ποῦ πάντοτε μονότονα ντυέται
κι' ἔχει τὸ μάτι σατανικόν,
ὀλοῦθε βρίσκεται καὶ ξεπετιέται
σὺν ὑποβρύχιον γερμανικόν.
Ὅλοῦθε πάει
καὶ μπλοῦμ βουτάει
κάθε καράβι ποῦ ᾄδῃ γερὸ,
ἀλλὰ μοιραίως! φωτιὰ δὲν πᾶνει

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΠΟΥΛΤΕΙΟ ΜΙΣΕΛΛΟΥ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
54-ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ-54

Τὰ Κεφαλληνιακά πού δ' ἀκούτε τακτικά.

Μου τῶπανε καὶ τᾶκουσα
μὲ λύπη μου μεγάλη
πὼς μᾶς ἐκατασχέσανε
τὸ Μέτελα οἱ Γάλλοι.

Δὲν ἐπερίμενα ποτὲ
ἀπὸ Φραντσέζων λιμπερτέ
αὐτὸ ν' ἀκολουθήσῃ.
Ἀλλὰ καὶ τί νὰ κάμουνε
καὶ ποῖος νὰ μιλήσῃ;

Ὑπὸ τῆς ξένης εἰσβολῆς
ὁ Μέτελας ὁ προσφιλὴς
βιαίως ἐκρατήθη,
ὁ δὲ Βιλάνδος μάταια
ἐδιαμαρτυρήθη!

Κύρ ὑποναύαρχε Φατού
πούρθε καὶ μῶκαμες εὐτοῦ
τὸ σπῆτι μου βεζίλι,
πονῶ κι' ἐγὼ πούρ μὰ πατρι
καὶ μὸς μυρίζε πὼς ἐχτροὶ
θὰ γένουμ' ἀπὸ φίλοι.

Κι' εἰς γυνῶσιν σου μὸν σὲρ ἄμι
ἀπὸ τὰ τῶρα νάναι
πὼς ἀδικοὶ ἐκείρισμοι
σ' ἐμένα δὲν περνᾶνε.

Ἐξίσταμαι καὶ ἀπορῶ
μὲ τὴ Δημοκρατία
πούρθε καὶ μὸς κατέλαβε
βιαίως τὴν πλατεία
καὶ μὸς τὴν ἐκάμε σταθμὸ
γιὰ πλοῖα τοῦ ἀέρος
κι' οὔτε νὰ σουλατσέρουμε
δὲν μᾶς ἀφίνει μέρος!

Τὶ δυστυχίες ἔπεσαν
μέσ' σ' Ἀργαστόλι πάλι!
Τὸ Μέτελα τὸν πήρανε
μὲ τὸ στανὸ οἱ Γάλλοι,
τὸν Κούταβο ἀποκοπή
τὸν πήρε ὁ Τσετσέλης
καὶ τώρα σκοτιζώσουνε
καὶ τράβα ἔθε θέλης!

Καὶ μέσ' στὴ μύρη συγγραφῆ
καὶ τὴ μεγάλη μαγκουφία
πὸ μέσ' στὸν τόπο πέφτει,
μόνον ὁ Γρούλιος ἀψηφῶν
τὰ πάντα, ἐπαντρεύτη!

ΣΤΟΝ Α — Ω

Ἄλφα Ὁμέγα πού θαρρεῖς
πὼς εἰς ἀρχὴ καὶ τέλος
κι' ὅλο στὴ μύτη σου μπροστὰ
φαίνεται ὁ Βενιζέλος,
εἶχες διάστημα πολὺ
τὴν πένα σου νὰ πιάσῃς,
τοῦ φίλου σου τοῦ Κάϊζερ
ἐπαίνους ν' ἀραδιάσῃς.

Ἀλλὰ προχτὲς ἐδιάβασα
πῶς ἔπρεπε τὰ προφήτευσ
τὰ πράγματα ἔσ' εἶναι!
Κι' ἂν ἤθελαν οἱ Γερμανοί,
ὡς ἔχουν τὴν ὑπομονή!!—
ἔσο κι' ἂν εἶναι τὸ Βερδὲν
καὶ ὁ χωρὶς μὲν,
«δὲν θέλουν» ἀλλ' ἂν ἤθελαν
τῶπανε καὶ παρὲν
ἀπὸ πολλὰς ὁδομῆδες!

Καὶ σὰν τὸ μῦθος τοῦ ποταμοῦ,
ὅσα δὲν σῶν' ἢ ἀλουπὸ
τ' ἀφίνει γιὰ... κρεμάδες!

ΧΡΙΑΤΗΣ

ΕΚ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

Ἀργαστόλιον 1 Μαΐου 1916

Διὰ ψηφίσματος τοῦ Δημ. Συμβουλίου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐξητήθη ἡ ἐπιβολὴ δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ διὰ τοῦ Μονοπωλίου εἰσαγομένου θείου, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ νόμου ΣΗ', οὐχὶ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἡ χρησιμοποίησις, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ εἰσαγωγὴ καὶ κατὰ μέρος (λιανικὴ) πώλησις τοῦ εἶδους τούτου ἐνταῦθα, ἀντιστοιχεῖ πρὸς καταναλώσιν ἐν τῷ δήμῳ.

Τὸ Ὑπουργεῖον ἀπαντῶν ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω ψηφίσματος, ὑπομνήσκει διαταγὴν προγενεστέρως τούτου ἐκδοθεῖσαν, δι' ἧς ἀπεφάνθη, ὅτι τὸ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταφερόμενον θεῖον δέον νὰ ὑποβάλληται εἰς δημοτικὸν δασμὸν ἐν ᾧ τόπῳ θέλει καταναλωθῇ. Ἡ διαταγὴ ὅμως οὐ μόνον ἀσαφὴς εἶναι ἀλλὰ καὶ ἀντίκειται πρὸς τὸν ὡς εἰρηται νόμον ἐφ' οὗ στηρίζεται τὸ δημοτικὸν ψήφισμα καὶ ἐπομένως ἀκυρὸς οὖσα, οὐδεμίαν δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὸν Δήμον ὑποχρέωσιν πρὸς συμμόρφωσιν εἰς αὐτήν.

Ὡς ἐκ τούτου δ' ὁ κ. Δήμαρχος, ἐν τῇ προαίτισίᾳ τῶν δημοτικῶν συμφερόντων, εἶναι διατεθειμένος νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ρηθέντος ψηφίσματος ἐκφερομένην ὁρθὴν καὶ νόμιμον ἐκδοχὴν, παρεκάλει δὲ δι' ἐπιστολῆς τοῦ τὸν βουλευτὴν κ. Μπασιᾶν ὅπως προβῇ εἰς τὰς δεούσας παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ ἐνεργείας.

Ἀρνηθέντων ὡς γνωστὸν τῶν μελῶν τῆς Ἀιμενικῆς Ἐπιτροπῆς κ. κ. Βινιεράτου (δημάρχου) καὶ Γ. Κόμη δικηγόρου νὰ ὑπογράψωσιν ἐπιταγὴν εἰς βάρος τοῦ ταμείου αὐτῆς ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. νομάρχου συνεπείᾳ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου διὰ τὸ ποσὸν δοχ. 10,000 ὅπως τοῦτο χρησιμεύσῃ διὰ τὴν περιθάλψιν τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστράτων, ὁ κ. νομάρχης ἐκέλευεν διαταγὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, προέτεινεν εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ὡς εἴρηται δύο μελῶν τοὺς κ. κ. Ἠλίαν Προκόπην καὶ Γερ. Λοβέρδον.

Εἶναι ὅμως ἐκ τῶν προτέρων βέβαιον, ὅτι ἡ Ἀιμεν. Ἐπιτροπὴ ὅσαι δὴποτε καὶ ἂν ἐπακολουθήσωσιν ἐν αὐτῇ ἀντικαταστάσεις μελῶν, οὐδέποτε θὰ ψηφίσῃ τὴν χορήγησιν τοῦ ζητούμενου ποσοῦ, πρὸς πείσμα τοῦ κ. Ράλλη καὶ πρὸς ὀνειδισμόν τῆς αὐθαιρέσιος αὐτοῦ, ὅστις χωρὶς κἂν νὰ ὑποδείξῃ τοὺς λόγους οὕτως συνεγερῶν ὑπὲρ τοῦ μέτρου, ἐξήτησε λίαν προπετῶς νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν θέλησιν του εἰς ἀνεξέλεγκτον κατὰ τὸν νόμον ἐπιτροπὴν ἀπευθύναν πρὸς τὸν κ. νομάρχην τηλεγραφικὴν τὴν διαταγὴν ταύτην ἥτις ἐξαρχηγοῦσθαι ὡς αὐτοχρημα ὑβριστικὴ διὰ τὴν Ἀιμενικὴν.

Προσθετέον ἤδη ὅτι ὁ κ. Βινιεράτος συνεπείᾳ τῆς παρανόμου ταύτης ἐπεμβάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, εἶχεν ὑποβάλλῃ τὴν παραίτησιν του πρὸ πάσης περὶ ἀντικαταστάτου τοῦ ἐνεργείας.

Ὁ κ. Κωνστ. Σκλάβος δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον, τῷ ἀνακοινεῖ ὅτι ἡ ἀδελφὴ του Ἀγγελικὴ σύζυγος Χαράλ. Φορέστη διὰ τῆς ἰδιογράφου διαθήκης τῆς κατέλειπε τὸ ποσὸν δέκα χιλιάδων δραχμῶν πρὸς προίκισιν δι' αὐτοῦ δέκα νεανίδων ἐκ τοῦ δήμου κατ' ἐκλογὴν.

Δηλοῖ δὲ ὅτι παρελθόντος ἤδη τοῦ πενθίμου ἐνιαυτοῦ, προθυμοποιεῖται ὡς νόμιμος κληρονόμος τῆς διαθήκης, νὰ διαθέσῃ τὸ ποσὸν τούτου ὑπὲρ τοῦ ὡς ἄνω σκοποῦ.

Μὴ ὀριζόμενον ὅμως ὀνομαστὶ τοῦ δήμου ἐν τῷ ὁποίῳ δέον νὰ ἐγεννήθησαν καὶ κατοικῶσιν αἱ προικισθησόμεναι, ὁ κ. Σκλάβος ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι συμμορφοῦται πρὸς τὴν μὴ δηλωθεῖσαν σαφῶς ἐπιθυμίαν τῆς διαθήκης ἧς ἐγνώριζε τὰ αἰσθητά, ὀρίσας ὅπως ἐκ τῶν ἐνεργηθησομένων, αὐτὸν μὲν ἔξ ἀπορροχῶν ἐκ τοῦ δήμου Ἀργαστολίου αἱ δὲ λοιπὰ τέσσαρες, νὰ ᾤσταντο ἐκ τῆς κοινότητος Ντοματῶν, ὅπου ἐγεννήθη ἡ διαθήκη καὶ δύο ἐκ τῆς κοινότητος Τυπαλιδῶν τοῦ Ἀηξουρίου.

Ἐν τέλει τῆς ἐπιστολῆς του δηλοῖ ὁ κ. Σκλάβος ὅτι κατέθεσε τῇ 26 ἡ Ἀπριλίου παρὰ τῷ ἐνταῦθα Ὑ/τι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ εἰς πρώτην ζήτησιν τὸ εἰρημένον ποσὸν τῶν δέκα χιλιάδων, οἱ ἐκ τοῦ ὁποίου τόκοι θέλουσι διατεθῇ ὑπὲρ τοῦ Οἴκου Συσσιτίου.

Συνεπείᾳ τούτου ὁ κ. δήμαρχος ἀπεδέχθη τὰ ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοῦ κ. Σκλάβου διαλαμβανόμενα καὶ ἐκάνονισεν τὰ περαιτέρω διὰ ψηφίσματος τοῦ Δημ. Συμβουλίου.

Ἡ ἐκλογὴ τῶν προικισθησομένων ἐνεργηθήσεται διὰ κληρώσεως κατὰ τὴν 21ην τρέχοντος, συμπιπτούσης καὶ τῆς ἐορτῆς τοῦ Βασιλέως.

Ὁ βουλευτὴς κ. Γεράκης ἀνέφερε περιφρονητικῶς ἐν τῇ Βουλῇ ὅτι τὰ παρὰ χωρηθέντα ὑπὸ τῶν Γάλλων ἄνευρα πρὸς χρησιμοποίησιν τῶν κατοίκων κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐλλείψεως, ἦσαν βεβλαμμένα. Ἐπερὲν ὅμως, χάριν τῆς ἀληθείας, νὰ προσέθῃ, ὅτι οὐχὶ ὅλα ἀλλὰ μερικὰ κιβώτια εὐρέθησαν πράγματι βεβλαμμένα καὶ τὰ ὁποῖα ἀμέσως ὡς εἰδοποιήθησαν περὶ τούτου οἱ Γάλλοι, ἔσπευσαν νὰ τὰ ἀντικαταστήσωσι δι' ἀκράτῳ τοιούτων.

Κατόπιν δὲ τούτου ὁ κ. δήμαρχος ἀπηύθυνεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἐνταῦθα ὑποπρόξενον τῆς Γαλλίας παρακαλῶν αὐτὸν ὅπως διαβιβάζῃ τῷ κ. ναυάρχῳ τὰς εὐχαριστίας τῆς Δημοτ. Ἀρχῆς καὶ τῶν δημοτῶν διὰ τὴν παροχὴν τῶν ἁλῶν ἀφ' ἐνὸς καὶ ἀφετέρου διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν εὐρεθέντων βεβλαμμένων ὡς καὶ διὰ τὴν ἀντὶ τούτων χορηγίαν ἐτέρων.

Ἐπετράπη ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡμετέρου συμπολίτου κ. Α. Ρωμάνου εἰς τοὺς Γάλλους, ἡ χρησιμοποίησις τῆς ἐνταῦθα οἰκίας του, εἰς τὴν ὁποίαν ἐτοποθέτησαν οὗτοι τὰ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας τῶν αὐτοκίνητα, κατόπιν τῆς χορηγηθείσης αὐτοῖς ἀδείας ἐκ μέρους τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἀπεστάλησαν ἐκ Ἀηξουρίου ἐκ μέρους τῶν κτηματιῶν καὶ ἐμπόρων δύο τηλεγραφήματα τὸ μὲν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῷ δὲ πρὸς τὸν βουλευτὴν Ἀττικῆς κ. Τσουκαλᾶν, δι' ὧν ἐπεξητεῖτο ἡ ἄμεσος ἀποστολὴ θείου πρὸς ἀποσώβησιν τοῦ κινδύνου τῆς καταστροφῆς τῶν σταφιδαιμέλων τῶν.

Κατὰ δὲ τὴν Κυριακὴν τῆς 1ης Μαΐου, ὁ λαὸς τῆς ἐπαρχίας Πάλης συνελθὼν εἰς ἀνδρῶν συλλλητηρίον διεμαρτυρήθη διὰ τὴν μὴ ἀποστολὴν θείου εἰς Ἀηξουρίον παρακαλῶν ὅπως ἐπισπευθῇ αὐτὴ, ἄλλως ἡπείλησε διασάλεισιν τῆς τάξεως δι' ἐνόπλου συλλλητηρίου.

Εἰς θέσιν Παλῆς τῆς περιφερείας Διγαλέτου, ὁ φυγάδικος Γερ. Α. Στεφανάτος μετὰ τοῦ φυγοποινοῦ Μετῆλου Φουρφοῦρη καὶ ἄλλων, ἐνεδρεύοντες συνέλαβον τὸν ποιμένα Δ. Ε. Στεφανάτον, ὃν ἀφοῦ ἐλήστευσαν ἐκακοποίησαν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ὀλίγας ἐλπίδες περὶ τῆς ζωῆς του ὑπάρχουσιν.

Ὁ ἀνῆλξ νῆος Χαράλαμπος Σπ. Βάλαμος ἀνεψιὸς ἐπ' ἀδελφῇ τοῦ ἐμποροράπτου Σπυρ. Ματαράγκα καὶ παθὸν πρὸς τριετίας ἐκ παραφροσύνης, πυροβολήσας κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς 1ης Μαΐου κατὰ τῆς Στάμης Χαράλ. Ἀποστολάτου, ἀφῆκεν αὐτὴν νεκράν.

Ὁ δρόστης ἥρατο τῆς ἀτυχούς κόρης καὶ ἐπρόκειτο νὰ τὴν νυμφευθῇ. Οἱ ἀδελφοὶ τῆς ὅμως διαμένοντες ἐν Ἀμερικῇ, τῆς ἔγραψαν νὰ ἀναχωρήσῃ καὶ νὰ ἐγκατασταθῇ μαζὺ τῶν ἐκεῖ.

Καὶ ἡ νέα μὴ δυναμένη νὰ ἀντιστῇ εἰς τὴν θέλησιν τῶν ἀδελφῶν τῆς, ἡτοιμάσθη διὰ τὸ ταξίδιον καὶ ἐπρόκειτο νὰ ἀναχωρήσῃ ἐντεῦθεν τὴν ἐπομένην μετὰ τὸ δυστύχημα.

Ἡ σκέψις ὅμως ὅτι θὰ τὴν ἐστερεῖτο διὰ παντός, φαίνεται ὅτι ἐνεπνεύσεν εἰς τὸν δράστην τοιαύτην σύγχυσιν, ὥστε οὗτος προσκάλεσας τὴν ἐσπέραν τὴν παθοῦσαν μετὰ τῆς κόρης εἰς τὴν οἰκίαν του παρεκάλει τὴν μητέρα αὐτοῦ, ἐφόνευσεν τὴν ἀτυχῆ νεάντισσαν καὶ ἐπὶ τῇ ἐν γυναικὶ ἀποσώσεως διὰ περιστροφῆς.

Ὁ ὁμιλος τῆς ἐξέδρας τῆς κατὰ τὸ ἀπόγευμα τῆς πρωτομαγίας πρὸς τιμὴν τῶν Γάλλων ἀξιοματικῶν. Τὴν δ' ἐπομένην οἱ ἱατροὶ τοῦ στόλου,

προσκληθέντες ὑπὸ τῶν ἱατρῶν τοῦ Νοσοκομείου κ.κ. Φραγκοπούλου καὶ Ραζῆ ἐξέδραμον εἰς Ἀφράτο.

Ἡρᾶτο ἐν Ἀηξουρίῳ ἡ λειτουργία τοῦ Γηροκομείου, τοῦ ὁποίου τὴν ἀνάγκην πρὸ πολλοῦ ὁ τόπος ἠσθάνετο. Τούτῳ δ' ἐνίσχυσε διὰ τῆς δωρεᾶς τῆς ἐξ εἰκοσι χιλιάδων δραχμῶν κινητῆς περιουσίας του, ὁ φιλεύσπλαγχνος γέρον ἱατρός Παν. Κατσαίτης, ὅστις καὶ θὰ διατάτῃ ἐν αὐτῷ, παρέχων συνάμα καὶ τὴν συνδρομὴν τῆς ἐπιστήμης του.

Ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη ἐνταῦθα ἀγαθὴ καὶ φιλόστοργος σύζυγος καὶ μήτηρ, ἡ Βενέκω Κωνσταντίνου Καραβία τὸ γένος Τσιτσέλη, ἧς συλλυπούμεθα τοὺς συγγενεῖς.

Ἀργαστόλιον 5 Μαΐου 1916

Ὁ Γάλλος ὑποναύαρχος ἀνεκοινώσε δι' ἐγγράφου του πρὸς τὸν κ. νομάρχην, ὅτι τῆς καλῆς ὁργανώσεως ἀεροπορικῆς ὑπηρεσίας ἐπιβαλλούσης τὴν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἐγκατάστασιν ἀεροδρομίου, κατόπιν ἐξετάσεως διαφόρων τοποθεσιῶν, κατέληξεν εἰς τὸ νὰ ἐκλέξῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον τὴν μεταξὺ Φυλακῶν καὶ τῆς πρὸς τὴν θάλασσαν ὁδοῦ βορειοδυτικῶς τῆς οἰκίας Βέγια καμένην πλατεῖαν τῆς «Ἐνώσεως» ὡς προσφορωτέραν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

Βεβαίον δ' ὅτι ἡ κατοχὴ τῆς ὡς ἄνω θέσεως ἔσται προσωρινὴ καὶ ὅτι θὰ ληφθῶσι πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα ὅπως ἐπέλθῃ ἐντεῦθεν ὡς ὅλον τε μικρότερα ἐνόχλησις εἰς τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως, τῶν ὁποίων τὰ συμφέροντα θὰ καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια ὥπως μὴ θιγῶσι ποσῶς.

Δηλοῖ ἐν τέλει ὅτι εἶναι διατεθειμένος νὰ παρᾶσχῃ ἀποζημιώσιν διὰ πᾶσαν ζημίαν ἥτις τυχόν ἤθελε προσενηθῇ ἐκ τῆς ἐν λόγῳ ἐγκαταστάσεως.

Παρακαλεῖ δὲ ὅπως γίνῃ σύστασις εἰς τοὺς κατοίκους νὰ μὴ προσεγγίζωσιν εἰς τὸ ἀεροδρόμιον, ἀλλὰ νὰ διέρχονται ἐκεῖθεν τὸν ὁρισθησομένων ὁρίων.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον συνέληθον τὴν ἐπομένην διεμαρτυρήθη διὰ τὴν κατάληψιν, σκεφθὲν ἐν τῷ ψηφισματί του, ὅτι τὸ τοιοῦτον οὐ μόνον κατάφωρον τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν δικαιωμάτων ἀποτελεῖ παραβίαν καὶ καταπάτησιν, ἀλλὰ καὶ πλείστας ζημίας καὶ κινδύνους τῶν πολιτῶν συνεπαγάγει.

Καὶ ἐκφράζει τὴν ἀλλεινήν του ἐντύπωσιν ἐπὶ τῇ ἀποφασισθείσῃ ταύτῃ ἐνεργείᾳ παρὰ Κράτους γενναίῳφρονος καὶ φιλελευθέρου, διαμαρτύρεται δ' ἐντόνως ἐπὶ τῇ καταφῶρῃ ταύτῃ παραβίαι τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν δικαιωμάτων.

Ἡ διαμαρτυρία τοῦ Δημ. Συμβουλίου ἀνεκοινώθη διὰ τοῦ προξένου εἰς τὸν ναύαρχον, τηλεγραφικῶς δ' ἀπεστάλη πρὸς τὴν Κυβέρνησιν μετὰ τὴν παρακλήσιν ὅπως ἐνεργήσῃ ἀρμοδίως νὰ ἀποφευχθῇ ἡ κατάληψις.

Ὁ κ. δήμαρχος δι' ἰδιαίτερον τηλεγραφήματός του ἀνέφερε πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τὰ τῆς καταλήψεως καὶ τὰς ἐπὶ ταύτῃ ἐνεργείας του.

Χθὲς ἀφίκετο μέγα γαλλικὸν μεταγωγικὸν κομίσαν ἐξ ὕδροπλάνα.

Αἱ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ ἀεροδρομίου ἐργασίαι ἀρχίσασαι ἀπὸ προχθὲς ἔχουσιν ἀρκούντως προχωρήσει.

Κατηρτίσθη Ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν ἐράνων διὰ τὸν ἀξιοπρεπέστερον ἐορτασμόν τῆς ὀνομαστικῆς τοῦ Βασιλέως.

Ἡ λιμνοθάλασσα τοῦ Κουτάβου, γενομένης πλειοδοτικῆς δημοπρασίας, παρεχωρήθη ἐπὶ μίαν δωδεκαετίαν ὡς χρησιμοποίησιν ὡς ἰδικὸν ἰχθυοτροφεῖον, εἰς τὸν ἰχθυοπώλην Νικόλαον Τσιτσέλην ἀντὶ τοῦ ποσοῦ 21,500 δραχμῶν δι' ὁλόκληρον τὸν χρόνον τῆς διαρκείας τῆς μισθώσεως.

Συνεπείᾳ τούτου ἀπαγορεύεται ἡ ἄνευ ἀδείας τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἀλίσια οὐ μόνον ἐντὸς τῆς λίμνης, ἀλλὰ ἐκεῖθεν τῆς λιθίνης γεφυρᾶς εἰς ἀπόστασιν ἀπ' αὐτῆς 200 μέτρων.

Εἰς τὸ χωρίον Καλάτα τοῦ Ἀηξουρίου ἠτυοκτόνησεν ὁ Παναγῆς Χ. Καλός.

Κατὰ τὴν ἐν τῷ ὑποχρησθέντῳ ἐν Ἀηξουρίῳ συλλλητηρίῳ, ὁ ὑποναύαρχος κ. Γουάναρς ἀπεδέχθη τὴν ἐκ μέρους τοῦ ἐνοικιαστοῦ τῆς ἀεροδρομίου νὰ ἐπιδώσῃ τὴν ἐν τῇ πόλει τῆς ἀεροδρομίου εἰς Ἀηξουρίον ἡ ἀεροδρομίου πρὸς τὸν ἀεροδρόμιον. Καὶ πράγματι ἤρξατο τούτο ἀποστέλλομενον. Ἀλλ' ἀρὰ γε θὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα ἡ θείωσις γενομένη τόσο ἀργά;

ΙΑΚΩΒΑΚΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΚΡΙΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΝΕΙΟΝ ΑΙΕΤΟΥ